

SHAMROCK

FINNISH-IRISH SOCIETY RY • 1/2018

GO WEST, YOUNG PERSON! // TAKAISIN KILKENNYN

SISÄLLYS

Paluu Kilkennyyn	3
From Cork to the North – <i>The new Irish Ambassador in an interview</i>	6
Ireland today	8
Salofest is here!	10
Saariston irkkusalaisuus: Vikinne	12
The many plurals of Irish	13
Pulvis Tauri	14

TOIMITUS

Päätoimittaja Matti Sovijärvi

Toimitussihteeri Seppo Nousiainen

Ulkoasu Elena Räsänen, Offsetpaino L. Tuovinen Ky

ILMOITUKSET

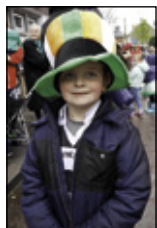
Seppo Nousiainen (seppo.nousiainen@welho.com)

ISSN 0783-6775

Offsetpaino L. Tuovinen Ky

Kuopio 2018

www.tuovinen.eu

KANNEN KUVA

Pyhän Patrickin päivä
vetää vakavaksi.

Kuva: Matti Sovijärvi

Jäsenmaksu maksettu?

Kiitos kaikille jäsenmaksun maksaneille.
Monella se kuitenkin on vielä maksamatta!
Lehden osoitetarrassa on viimeksi
maksamasi jäsenmaksun vuosiluku.
Vuoden 2018 jäsenmaksu on vain 22 €
sekä saman talouden muilta jäseniltä 10 €.
Maksuohjeet alla ja nettisivuillamme.
– Johtokunta

JÄSENMAKSUTILI:

FIB1 2001 1800 0192 29

Viesti-osaan maksaneiden nimet ja
osoitteet.

IRLANTI, SUOMI, VIAIKINGIT JA MUUTOS

Uudenlaisen, hölmönlaisen nationalismin uhka leijuu Euroopan yllä. Itsetuntoa etsitään mollaamalla muita, maalaamalla uhkakuvia ja kaipaamalla lintukotoja, joita ei ole koskaan ollut. Esimerkiksi niin Suomi kuin Irlantikin ovat olleet kautta kulkumaita ja ajan myötä myös pysyviksi muodostuvia kulkumiesten ja -naisten tukikohtia jo viikinkiajoilta ja paljon aikaisemminkin.

Kulkijoiden vaikutuksen näkee kaikkialla, vaikkapa siinä, että Dublin oli vuosisatoja viikinkikylä, mutta paikalla oli taajamantapainen jo ennen viikinkiejä. Suomessa viikingit liikkuvat ennen muuta saaristossa ja heidän jälkensä ovat huomaamattomampia, mutta silti tosi-olevaisia. Ja kun viikinkien jäljissä Suomi hiljalleen muuttui osaksi Ruotsin kuningaskuntaa, kulkumiesten jättämät jäljet muuttuivat hyvin pysyviksi. Oikeusjärjestelmämme on tuontitavaraa.

Historiikirjoituksen konventiot rakentuvat aluille ja lopuille, kun todellisuudessa muutokset ovat hitaita ja ajan ihmisille lähes huomaamattomia. Jostakin on aloitettava ja johonkin pantava piste, historiakirjoissakin. Joskus tapahtumisen muutosvauhti on nopeata, joskus olemattoman hidasta, mutta muutoksen keskellä aina valitetaan sen kamaluutta ja vieraiden vaikutteiden vaarallisuutta. Viikingieistäkin kannattaisi muistaa, että he olivat ennen muuta kauppaneijä, mutta eihän sellaisista saa verta ja seksiä tihkuvia tarinoita.

Nyt on epäilemättä menossa nopean muutoksen kausi, joka paljolti perustuu teknologian nopeaan kehitykseen. Uuden omaksujat menestyvät, sen siunauksista vaille jääneet kärsivät - ja haluavat osansa. Todellisuudessa elintasokuilu kapenee, kun maailman kurjin köyhyys hiljalleen väistyy, mutta erot ihmisten, perheiden ja kansojen kohtaloissa ovat tulleet kovin näkyviksi.

Vaihtoehtoja on ainakin kaksi. Me menestyneet voimme ympäröidä itsemme piikkilanka-aidoilla ja sulkea silmämme muutokselta. Parempi vaihtoehto on pyrkiä yhdessä, yli rajojen, huolehtimaan siitä, että osaamisen siunaukset jakautuvat nykyistä kohtuullisemmin.

MATTI SOVIJÄRVI

Päätoimittaja

IRELAND, FINLAND, VIKINGS AND CHANGE

The threat of a new, stupid nationalism lingers over Europe. Some are trying to find the reason of their political views by wanting to believe that the others are inferior, if not outright dangerous - and at the same time they miss an idealistic past which never existed. For example, Ireland and Finland have been countries in constant change, other peoples have come and gone - left without a trace or founded very permanent structures which we now cherish or hate - or take for granted.

The impact of the visitors can be seen, for example, in the fact that Dublin became a true city only after being a Viking town for centuries, even if there were settlements in the area before the Norsemen. In Finland the Vikings moved about mainly in the archipelago. However, in the aftermath of the Vikings Finland became slowly a part of the Kingdom of Sweden and the marks of the visitors became very real and permanent. We have a fine, but imported system of justice, for example, thanks to our western neighbours.

Stories must have a beginning and an end, also in history books. In reality, changes are slow, usually not noticeable to those living at the time. Sometimes, however, changes are rapid and visible and often, to most, they seem to be dangerous, even horrible. The Vikings, by the way, were mostly traders and merchants, but it would be very difficult to write stories of sex and violence with a bookkeeper in the leading role.

Without a doubt we are now in the middle of great change, mainly due to rapidly advancing technology. Those who are able to use that technology will prosper, those left outside will suffer, but want their share. The process is global. In the real world most of the poor are now much better off than they were, say, 40 years ago. The problem is that the differences in the standards of living are much more noticeable than they were then.

There are alternatives. We, the successful, can surround ourselves by barbed wire and close our eyes from the change. The better option is to work together, internationally, to distribute the blessings of the new know-how more equally.

MATTI SOVIJÄRVI

The Editor

Kilkenny, IRLANNIN SYDÄMESSÄ

Kilkenny on helppo löytää. Niillä kulmilla kaikki tiet vievät Kilkennyyn tai pois. Kaupungin keskustan kannalta se on hankalaa, sillä se merkitsee myös jatkuvaa autojen virtaa kaupungin läpi – eikä Nore-joen yli ole kuin kaksi siltaa.

Kaupungin ydinkeskustaa kutsutaan nimellä Medieval Mile, keskiajan maili. Se johtaa piispanlinnalta - siihen aikaan piispoilla oli kunnon linnat, ei vain luotokortteja - ja Pyhän Canicen katedraalilta Kilkennyn linnalle, sille Butlerin suvun hallitsemalle. Reittivaihtoehtoja on tasan kaksi, voi mennä eteläisempää ja leveämpää High Streetiä tai jokea lähempää, pohjoisempaa St. Kieran Streetiä. Tai kävellä ympyröitä tai poikeita pikkupikku kujasille tai vain kuljeskella, sillä tavalla voi parhaiten nauttia Kilkennystä.

The Medieval Mile on suunnilleen nimensä mittainen, joten aikaa ei juuri kulu, ellei sitten pysähtelee kymmenissä pubeissa, kahviloissa, shopeissa, museoissa ja vaikka missä. Pelkästään talojen ihasteleminen on hilpeää puuhaa, sillä

kaupungissa on paljon keskiaikaista visuaaliikkaa, esimerkiksi kolmen metrin korkeudessa komeileva sika, kertomassa lukutaidottomille, missä on ollut teuras-tajan työtupa, siis lihakauppa vai sanosimmeko lihatuotteiden palvelutiski.

Vaikka Kilkennyn linna on niin uskottoman komea kuin se on, Kilkennyn hienoin nähtävyys on Kilkenny itse, vuosisatojen saatossa keskiaikaisesta kylä-pahasesta aika edustavaksi muuttunut kaupungintapainen.

MITÄ TEHDÄÄN?

Kun linna on koluttu, shoppailtu National Craft Galleryssa (siinä linnaa vastapäätä), missä kaikki on kaunista ja irlantilaisista ja syöty lounasta jossakin kaupun-

gin kymmenistä ravintoloista, on syytä aloittaa päämäärätön kuljeskelu silmät auki ja päätä käännellen, sillä katsottavaa on niin ylhäällä kuin alhaalla. Erilinen iltakävely on aivan must, sillä Kilkennyssä on todella panostettu valoihin etenkin jokivarressa, jossa ne hienosti vielä moninkertaistuvat vedenpinnassa. Jos nyt vielä joskus sattuisin tapaamaan ihanan, olutta mielellään juovan eläkeläisneidon (muut ovat minulle liian nuoria) veisin hänet ilman muuta romanttiselle kävelyille Nore-joen rannoille - jos siis haluaisin tehdä vaikutuksen.

Kun romanttisesta kävelystä olisi selvitty, olisi aika käydä illallisella Rinuccinissä ja sen jälkeen hiljakseen kävellä linnan vierustaa alamäkeen, Jussin Sillan (John's Bridge) yli Kilkenny River Court-hotelliin, istua yhden drinkin verran

Matt the Miller -pubi ja John's Bridge. Kilkennyn läpiajo voi viedä hetkisen, sillä kaikki ajavat sillan yli, suuntaan tai toiseen.

Tämä on pääkatu, valtaväylä.

baarissa jokea ja valaistua linnaa ihailen ja sitten siirtyä omaan huoneeseen jatkamaan samaa joen ja linnan ihailua, esimerkiksi.

Kilkennystä kertoo paljon, että nämä eivät ole ollenkaan ainoat fine dining- ja fine sleeping-vaihtoehdot. Yhtä hyvin voi majoittua Zuni-hotelliin, jossa on oma, huippuluokan ravintola, silloin illalliselta vällyihin on vielä lyhyempi matka. Kaiken voi rohkeasti tehdä toisin, syödä joen pohjoispuolella Campagne-ravintolassa ja kävellä taas sen Jussin Sillan yli, mutta nyt toiseen suuntaan, ylämäkeen ja yöpyä Ormonde-hotellissa, joka sekin on saanut jos ei nyt tähtiä kuin Otavassa niin reilusti yli neljä kuitenkin.

Lienee itsestään selvää, että Kilkennyssä on iso joukko edullisempia, hauskoja hotelleja ja ravintoloita. Ei kun internet käteen ja valitsemaan. Ainakin majapaikan osalta kehottaisin varhaiseen varautumiseen, kaupunki on todella suosittu - eihän siellä muuten olisi moista hotellien määrää - ja hyvää huonetta voi olla vaikea löytää ilman etukäteisvarausta.

OLUTTA JA NOITUUTTA

Kun edellisen illan romansseista ja herkuista on selvitty, on aika astua menneeseen ja myös nykyaikaan, perehtyä esimerkiksi oluenpanemiseen. Smithwick's Experience on samaisen Medieval Milen varrella. Siellä perehdytään tietysti Smithwickin ale-tuotteisiin, ei Kilkennyn

Kun ei muuten lihakaupan paikka selvinnyt, pantiin sika merkiksi. Nykyisin huoneistossa on puuseppä.

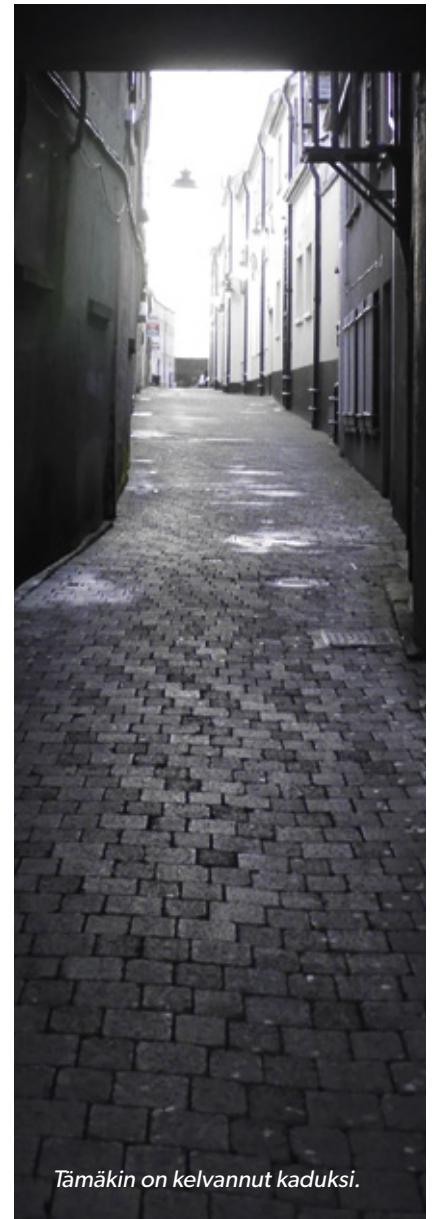
Kaupunki näyttää mukavalta Linnan ikkunoista. Edessä River Court Hotel.

nimellä kulkevaan alueeseen. Smithwickilla on silläkin juuret syvällä kaupungin mullassa, nykyisen Experienzen paikalla tehtiin olutta 300 vuotta, tälle vuosituhannelle asti. Tällä panimokierroksella on panostettu tekemiseen - mukanaolijat saavat itse osallistua oluen synnyttämisen prosessiin. Tiedossa ei ole, mihin amatöörien tekemä olut päättyy.

Saman Milen varrella on pyhiä rakennuksia, esimerkiksi Marialle omistettut kirkko ja katedraali - ne ovat ihan eri rakennuksia - jo mainittu St. Canicen katedraali ja vaikkapa The Black Abbey ja St. John's Priory. Museoitakin riittää - ja lukematon määrä käsityöläisten puoteja, joissa kaikki tuotteet ovat 'Made in Kilkenny'.

Ja kun taas on nälkä, Medieval Milen

piispanlinnan puoleisessa päässä on viehättävä pubi, yksi Irlannin vanhimmista, noin vuodelta 1324, nimeltään Kyteler's Inn. Sen tunnistaa mustasta kissasta, joka kormyilee paikan tunnuskilvessä. Kissa on selvä merkki: rouva Alice Kyteler on ensimmäinen Irlannissa tuomittu noita. Kyllähän siinä noituudessa tietysti täytyy jotain peräinkin olla, sillä rouva Alice oli naimisissa neljä kertaa, aina varakkaan miehen kanssa, joka vielä sattui kuolemaan sopivan nopeasti. Rouva Alice menestyi muissakin liiketoimissaan niin hyvin, ettei se pelkkää sattumaa voinut olla. Kyteler's Inn pubikin on yhä olemassa yhä, 700 vuotta myöhemmin ihan hyvässä hapessa. Siinä täytyy olla taikuutta mukana, kysykää keneltä tahansa suomalaiselta ravintoloitsijalta.

Tämäkin on kelvannut kaduksi.

Romanttinen Rive Gauche houkuttelee drinkkeille.

FROM CORK TO THE NORTH

Ireland has a new ambassador in Finland, Ms Maeve Collins. Her excellency would be pleased if many more Finns would leave Finland – for a holiday in Ireland.

Ireland's new ambassador in Finland, Ms. Maeve Collins would like see more people to people contacts between the Irish and the Finns, in tourism, in cultural relations, and in student exchange.

The work ambassadors do is seldom visible to outsiders – except tasks like opening a festival or being present to give an occasion some extra shine. Actually ambassadors do quite a lot of background work in building relations between their own countries and the countries in which they are stationed at.

Ambassador Collins sees several important projects in front of her, things that need to be done. The relations between the two republics are rather unproblematic which makes things easier, of course. Ireland and Finland are both small EU countries with rather similar views on many of the issues now on the European agenda.

– In a long term our common goal is to promote the wellbeing and safety of our citizens. Both countries are also willing to seek new solutions and adapt new policies in the context of the EU. For Ireland, in particular, the British decision to leave the EU or the Brexit will bring new difficulties both on a national and commercial level and in the everyday lives of our citizens. It is a big theme, as the outer border of the EU could divide our island. And yes, I am afraid that Brexit will happen.

Ambassador Collins reminds us that EU is not the only international venue where Ireland and Finland work together. The other important organization is the less-known Small Advanced Economies Initiative (SAEI) which is a collaboration between Denmark, Finland, Ireland, Israel, New Zealand, Singapore and Switzerland. The New Zealand government initiated this network of senior officials in 2012. They confer on and share insights in key areas such as science and innovation, economic policy and foreign affairs. The sharpest but

small pencils do have common interests to guard.

PEOPLE'S EUROPE

Ambassador Collins reminds us that many of the important issues are not challenging on an international or even on a national level, but something which companies, organizations and ordinary people will encounter.

– One important field of cooperation is student exchange. It is very desirable that more Finnish students study in Ireland and also vice versa. The possibility to study in another country and in another culture creates far more deeper understanding between societies than just tourism.

Growing student exchange will simply mean that in a few decades there would be another generation Europeans, educated people who know well not only their own country and culture, but other cultures and countries as well.

Ambassador Collins stresses that tourism is important, too.

– It is not possible for everyone to study in another country or even spend any longer period of time. I would like to see that the people-to-people relations between Ireland and Finland would come even more active than today. Tourism creates if not very deep personal contact, better understanding between people, she says.

The third important area is cultural cooperation. Given the excellent language skills in Finland, there is no language barrier between the two countries is rather low, and in many fields like music and visual arts there is no language barrier at all.

THE PERSON BEHIND THE SMILE

Maeve Collins was born in Cork as the first and only child in what she describes as 'a very ordinary family'. She studied law and after graduation found herself soon in international tasks, including in Belfast safeguarding the Irish-British cooperation and the peace that finally was established on the emerald island.

Her career has taken her around the world, to Canada, Vietnam, Switzerland and also to Japan where she worked for the European Union.

– My time in Canada now seems to be a blessing as I have some idea how to cope in a cold climate, and have some clothes suitable also for the Finnish weather, Maeve Collins says smiling.

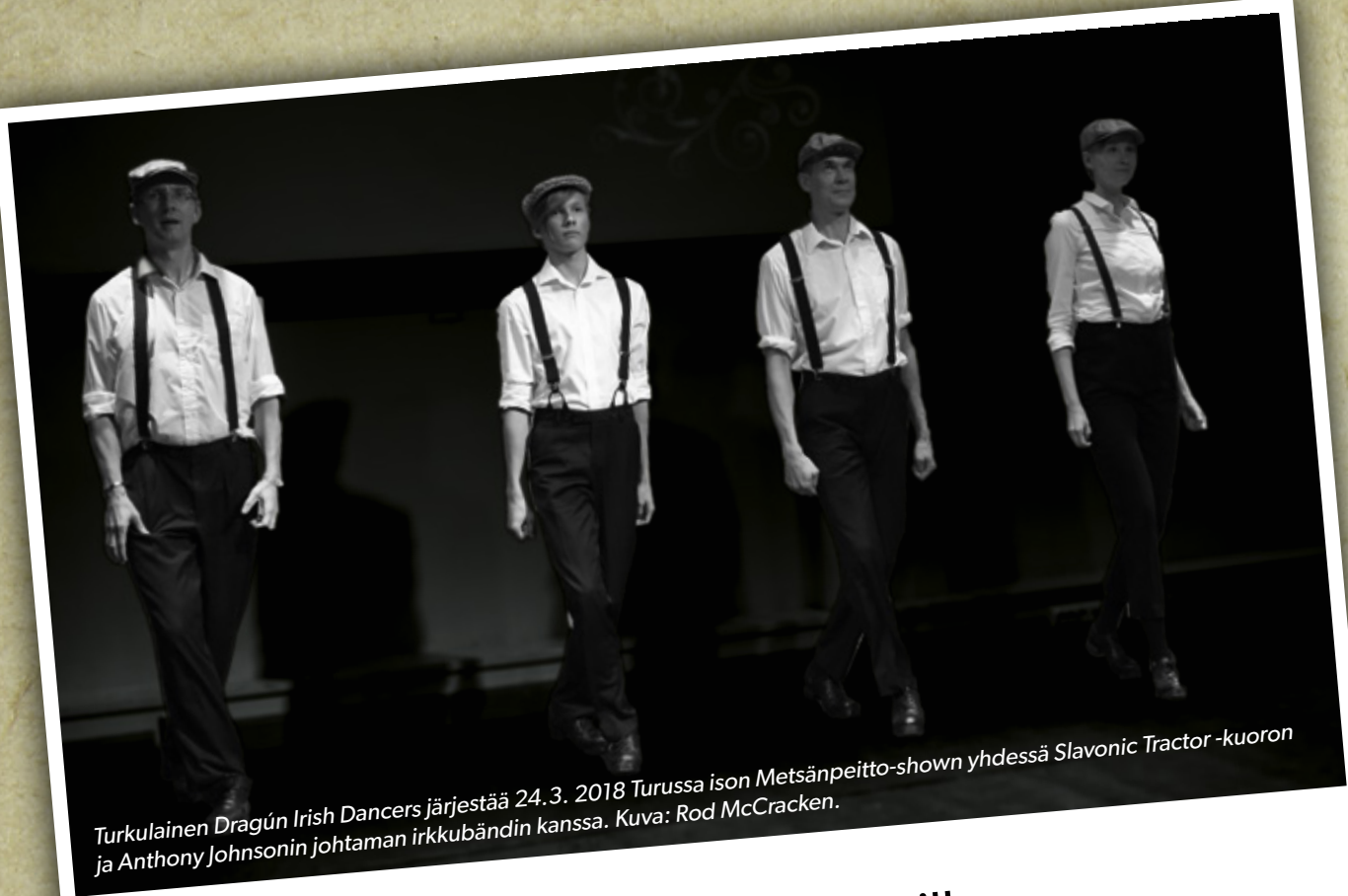
And: while we were discussing in the warmth of the Irish Embassy, the weather outside showed its worst Finnish side: a colossal snow storm.

Two questions that must be asked: do you happen to be a relative of Michael Collins? For those who do not master Irish history: He was one of the legends of early Irish independence – from a Finnish point of view Mannerheim, Paasikivi and Ståhlberg in one person.

The answer is yes, but surprisingly not from her father's side, who of course is a Collins, but from her mother's grandmother, an O'Brien. Genealogists will tell you more.

And what do you do when you are not working?

– Wildlife is my thing, wildlife, but also theatre and cinema. My special interest is birds and I am an active birdwatcher. I like forests and wandering in the woods, and I like to be close to the sea. Also in this respect my new job in Finland was very welcome.

Turkulainen Dragún Irish Dancers järjestää 24.3. 2018 Turussa ison Metsänpeitto-shown yhdessä Slavonic Tractor -kuoron ja Anthony Johnsonin johtaman irkkubändin kanssa. Kuva: Rod McCracken.

Dragún Irish Dancersilla Metsänpeitto-show Turussa

Maaliskuussa 2018 on Turussa luvassa jotakin ennennäkemätöntä:
Metsänpeitto-show, jossa esiintyvät Dragún-tanssiryhmä, kuoro ja irkkubändi.

Metsänpeitto on tarina siitä mitä tapahtuu, kun haltiakuninkaan tytär rakastuu komeasti
tanssivaan puunhakkaajaan mutta huomaa miehen olevan jo kihloissa.

Tarinan esittävät tanssin ja musiikin keinoin turkulainen irlantilaisen tanssin yhdistys
Dragún Irish Dancers ry, bulgarialaiseen ja suomalaiseseen kansanmusiikkiin erikoistunut kuoro
Slavonic Tractor sekä Anthony Johnsonin johtama irkkubändi.

Näytöksiä on vain kaksi: 24.3. 2018 klo 14 ja 18.

It's a long way
to TIPPERARY....

It is a long way to Tipperary

It is a bit shorter way to Tipperary

Naisten äänioikeuden juhlavuosi

Irlannissa naiset, tai tarkkaan ottaen jotkut etuoikeutetut naiset, saivat äänioikeuden tasan sata vuotta sitten. Koska Irlanti oli tuolloin vielä virallisesti osa Iso-Britanniaa, jouduttiin tyytymään brittien säätämään lakiin.

Uutta oli se, että nyt äänestää saivat yli 30-vuotiaat naiset, jotka oli merkitty paikallishallinnon rekistereihin joko omina itsenään tai jos heidän miehensä oli rekisteröity tai, jos arvon ladyt olivat kiinteistönomistajia tai jos he olivat tutkinnon suorittaneita akateemisia kansalaisia, jotka äänestivät vaalipiirissä, joka oli yliopiston sisäinen. Niitäkin oli.

Miehille ehdot olivat paljon lievemmat, esimerkiksi 21 vuoden ikä riitti. Jopa 19 oli tarpeeksi, jos takana oli rintamapalvelusta. Ottaen huomioon, että tytöt tapaavat kehittyä nopeammin kuin pojat, ikämääräykset olivat vähän outoja.

Suomalaiset olivat silloin maailman kärjessä, naiset saivat paitsi äänioikeuden, myös oikeuden tulla valituksi eduskuntaan jo 1906. Niinpä ensimmäiset naispuoliset parlamentin jäsenet olivat kaikki suomalaisia.

Irlannissa naisten äänioikeutta juhliitaan asianmukaisesti. Poliitikko on Irlannissakin yhä vielä suurimmalta osalta miesten aluetta, mutta ei kokonaan. Maassa on ollut naispuolinen presidentti peräti 21 vuotta yhteen menoon, vuoteen 2011 asti.

Brexitin varjo Irlantien yllä

Yksi Brexitin mukanaan tuomista uhista on Irlannin jaon syveneminen jälleen kerran. Jos Irlannin tasavallan ja Pohjois-Irlannin rajasta tulee Euroopan Unionin ulkoraja, kovin monet asiat muuttuvat.

Tällä hetkellä monet pohjoisirlantilaiset yritykset ovat äärimmäisen huolestuneita Brexitin vaikutuksista työvoimapolitiikkaan. Taustalla on tämän työvoiman, siis ihmisten, liikkuvuuden mahdollinen rajoittaminen. Kun vuonna 2004 alle viisi prosenttia Pohjois-Irlannissa työskentelevistä oli syntynyt jossakin muualla, vuonna 2016 heidän osuutensa oli jo yli kymmenen prosenttia. Mikään ei viittaa siihen, että tämä kehitys olisi muuttumassa, sanoo Belfastin yliopiston tutkijaryhmä.

Pohjois-Irlannilla on Sveitsin piirteitä. Oman maan kansalaiset saavat osaamista vaativat ja hyvinpalkatut työt, ulkoa tulevat ne muut. Tämä ei koske välttämättä Irlannin tasavallan kansalaisia. Muualta Euroopasta tulevat työntekijät sen sijaan loppuvat, jos Brexit tulee voimaan. Ja kun työntekijät loppuvat, yritykset muuttavat, mutta nyt vain pienen matkan, sen EU:n ulkorajan yli, missä niitä ei-irlantilaisia taas on.

Herra Cameron, tulitteko ajatelleeksi?

Well, Tipperary is getting closer

This is Tipperary!

And the sweetest girl I know,
at Donovan's Bar, O'Brien Street

SALO TÄYTTYY Irlannista

Salo Irish Festivaali 2018 on yhtä kuin kolme rentoa irkkupäivää, viisi esiintyjäryhmää ja seitsemän musiikkisessiota.

Festari on tuore tulokas suomalaisten irkkutapahtumien joukossa: Salo Irish järjestetään nyt kolmannen kerran. Ajoin osuu St. Patrick's Dayn tuntumaan, 8.–10.3. 2018.

Irlannin uusi Suomen suurlähettiläs **Maeve Collins** tulee salolaisten vieraaksi festarin päätapautumaan. Hän toimii myös tilaisuuden avaajana.

– Itse asiassa tämä vuosi on Salossa jo kuudes peräkkäinen irlantilaisen kansanmusiikin tapahtumavuosi, sanoo musiikkipedagogi **Arto Pasio**, Salo Irish Festivaalin ideoija. Pasio on myös festarin järjestäjän, Finnish-Irish Society ry Salon osaston, puheenjohtaja.

– Ja suurlähettiläs Maeve Collins on kolmas Irlannin lähettiläs, joka vierailee tapahtumissamme, Pasio laskee.

– Olemme iloisia siitä, että lähetystö on aktiivisesti meitä tukemassa.

Salonseutulaiset tuntuvat ottaneen Salo Irish -tapahtuman omakseen. Kahdella edellisellä kerralla Kulttuuritalo Kivan 370-paikkainen sali on myyty pääkonsertissa käytännöllisesti katsoen täyteen. Vieraita on toki tullut seudun ulkopuoleltakin, etenkin Helsingistä ja Turusta.

Hyvää vastaanottoa todistaa myös festivaalien iso tukijajoukko: tapahtumaa tukevat Salon kaupungin kulttuuriasiain yksikkö, kaksitoista Salossa toimivaa yritystä sekä jo mainittu Irlannin suurlähetystö. Järjestäjien tavoite on koettu oikeaksi – luodaan iloa ja positiivista viettä lähestyvästä Saloon.

YLEISÖ ELÄÄ MUKANA

Myös esiintyjien palaute on lämmittänyt järjestäjiä. Yleisön ja esiintyjien välillä on rakentunut etenkin päätapautumissa harvinaisen mutkaton vuorovaikutus. Yleisö taputtaa ja jyskyttää mukana irkkurytmeissä. Ilo on kahdensuuntaista.

Festareilla 2016 soittaneen **Gather No Moss** -duon **Jack Hutchings** määrittä ko-

Salolaisella The Green Hopella on menossa kuudes toimintavuosi. Bändin jäsenet muodostavat myös Salo Irish Festivaalin ydintiimin. Kuva: Satu Pasio.

kemusta tähän tapaan:

– Oli hienoa päästä soittamaan tällaisessa komeassa salissa, keskittyneen yleisön edessä, kun tavallisesti soitamme irkkumusiikkia pubimiljöössä.

Arto Pasio sanoo, että yksi Salo Irish Festivaalin perusajatuksista on tuoda irlantilainen kansanmusiikki lähelle, helposti tavoitettavaksi. Siksi päätapautuman pääsylippujen hinta pidetään alhaisena. Yksittäinen lippu maksaa 15 euroa, ryhmälippu kymppi per nuppi, kun ryhmässä on vähintään seitsemän henkeä.

Lippuja voi varata sähköpostitse osoitteessa irkkufestari.salo@gmail.com

Festivaalin muihin tapahtumiin on vapaa pääsy. Lisätietoa Salo Irish Festivaalista löytyy sivulta www.facebook.com/saloirishfest

Joulukuussa valmistunut festarivideo löytyy niin Facebook-sivulta kuin YouTube-talokista.

PALJON MUUTAKIN KUIN PÄÄKONSERTTI

Salo Irish on nyt ensi kertaa kolmipäiväinen tapahtuma. Torstaina otetaan alku-

vauhtia, perjantaina kiihdytetään ja lauantaina tehdään monipuolinen huipentuma.

Torstaina kokeillaan salolaisittain ensimmäistä kertaa lounaskonserttia. Salolainen **The Green Hope** -yhtye (TGH) soittaa kaupungintalon kahvila-ravintola Kaneliomenassa.

TGH pitää irkkutunnelmia yllä pitkien festaripäivien. Festariperjantaina startataan Halikon Mustamäen koululla, jossa koululijoiksi tulee päiväkotiryhmiä ja alakoulun oppilaita salin täydeltä. Arto Pasion mukaan lapsille esiintyminen on palkitsevaa:

– Ne ovat riemastuttavia keikkoja!

Lauantaina ennen pääkonserttia TGH tekee promokeikan Halikon Prismassa. Salon pääkirjastoon tulevat lauantai-illan päivän promokeikalle illan esiintyjistä **Isara**-yhtye ja **Dragún Irish Dancers**.

Pääkonsertin (la 10.3. 2018 klo 17–20.30) jälkeen siirrytään suoraan jameihin läheiseen ravintola **Hometowniin**. Kaikkien neljän festariyhtyeen jäseniä kuullaan jamifiiliksissä. Kummallakin aiemalla kerralla jamibaari on tullut tupaten täyteen.

Fiskarsilainen Irish Finn määrittää lajikseen kapinoivan irkkumusiikin.

Akaalainen Seonaidh soittaa Salo Irish Festivaalin etkoilla festariperjantaina.

SEONAIKH ETKOILLA PERJANTAI-ILTANA

Festarietkot käynnistyvät perjantai-iltana (9.3. 2018 klo 20) **Bar Bizarressa**. Vierailtava yhtye tulee Akaasta. **Seonaidhin** musiikissa lyövät kättä Irish folk ja bluegrass.

Seonaidhissa soittavat **Santeri Valius** (rummut, perkussio), **Kai-Markus Tolvanen** (laulu, kitara), **Klaus Tolvanen** (kitara, banjo, huuliharppu), **Timo Hyvärinen** (mandoliini, kitara, taustalaulu), **Sunna Säynäjäkangas** (tinapillit, ukulele, taustalaulu).

PÄÄTAPAHTUMASSA KOLME YHTYETTÄ

Main Night -ohjelma tarjoaa kolme yhtyettä ja Dragún Irish Dancers -tanssiryhmän. Festivaalin esiintyjät ovat kaikki kotimaisia. Järjestäjät ovat havainneet saman kuin Salon Seudun Sanomat konserttiarviossaan vuosi sitten: "Irlantilaismusiikin tekeminen on Suomessa osavissa käsissä".

Tamperelainen **Isara** lisää irkkusäveliä ripauksen skottilaista kelttitunnelmaa. Isaran muusikot: **Jari Sirniö** (laulu, kitara ja huilu), **Jukka Vesalainen** (viulu ja usei-

ta muita instrumentteja) sekä **Rich Raja-aho** (bodhran, irlantilainen harppu).

Fiskarsista tuleva **Irish Finn** määrittää musiikilajikseen kapinoivan irkkumusiikin. Soittajat:

Jaska Hautaviita (basso, laulu), **Jukka Hautaviita** (kitara, laulu), **Jussi Lemberg** (kitara, banjo, laulu), **Kallu Reinikainen** (harmonikka), **Annatuuli Saine** (cajon, perkussiot, laulu), **Elise Simonsson** (viulu, tinapilli, laulu).

Pääkonsertin kolmas yhtye on **The Green Hope**, jossa mukana ovat moni-instrumentalisti **Arto Pasio**, **Jaana Virtanen** (viulu ja laulu), **Erkki Leppäkoski** (basso, kitara) ja **Kauko Mäntylä** (kitara, mandoliini).

... JA MAISTIAISIA DRAGÚN IRISH DANCERSIN TULEVASTA METSÄNPEITTO-SHOWSTA

Salo Irish Festivaalin päätapahtuman yleisöllä on tilaisuus saada maistiaisia Dragún Irish Dancersin tulevasta Metsänpeitto-showsta. Shown ensi-ilta on Turussa pari viikkoa Salon festarin jälkeen 24.3. 2018, mutta Dragún tuo otteita esityksestä jo Salo Irish Festivaaleille.

Metsänpeitto on tarina siitä, mitä tapahtuu, kun haltiakuninkaan tytär rakastuu komeasti tanssivaan puunhakkaajaan mutta huomaa miehen olevan jo kihloissa.

Tamperelainen Isara tuo irkkumusiikkiin ripauksen skottilaista keltti- ja kilttitunnelmaa. Kuva: Juha Kaistila.

SAARISTON SUOJASSA

Irkkupubin voi löytää mitä ihmeellisimmistä paikoista. Yksi hauskimista ja vaikeimmin löydettävissä on Hiittisten **Vikinne** ihan kirkon lähellä.

Saariston peikot istuvat erinomaisesti irkkuperinteisiin. Guinness maistuu kaikille.

Mikaela Stenström on Vikinnen sielu ja hattujuhlan organisaattori.

Saaristoa tuntemattomille: Hiittinen ja Rosala muodostavat saariparin, joka sijaitsee suoraan Hangosta länteen ja Kasnäsistä (tai Taalintehtaalta) etelään. Ei nyt ihan ulkosaaristossa olla, mutta ei paljon muutakaan. Paikalle pääsee yhteysaluksella Kasnäsistä, matka vie vajaan tunnin eikä maksa mitään. Mukaan voi ottaa autonkin, tilaa aluksella on paitsi ehkä kaikkien kiihkeimpinä kesäperjantaina. Saarelaisilla on etuajo-oikeus, tietysti, pitäähän ihmisen päästä kotiinsa.

Aikanaan Hiittisten ja Rosalan välinen salmi oli kuhiseva viikinkisatama, evidenssiä tästä on runsaasti. Maan nousun myötä saaret ovat lähestyneet toisiaan, nyt saarten välistä mahtuu enää soutuveneellä. Mutta viikinkien saaria Rosala ja Hiittinen ovat, sitä ei käy kiistäminen.

Miksi sitten irkkupubi? Jokainen Irlannin historiaa vähänkin tunteva tietää, että viikingit purjehtivat myös - ja pääosin - länteen ja sattuivat perustamaan Hiittis-Rosalalle myös sisarkaupungin, joka nykyisin tunnetaan nimellä Dublin. Samoja veikkoja oli siis kauppapaikkoja perustamassa eri puolella Eurooppaa. Hyvän historiallisen romaanin saisi rakentamalla hahmon, joka kyllästyttyään Dubliinin hiljaisuuteen päätti muuttaa Hiittisten vils-

Vaikka Pyhän Patrikin päivä onkin näkyvästi esillä, Vikinnessä pidetään yllä irkkuperinteitä vuoden ympäri. Nämä kuvat ovat viime heinäkuulta.

keeseen. Nykyhetken ei pidä antaa hämätä: Turun saaristo oli aikanaan pohjois-Euroopan tiheimmin asuttuja seutuja.

Vikinne on siis aivan erinomainen nimi aivan erinomaiselle pubille. Tarjolla on pikkulämpimiä, kaikenmoisia juomia Guinnessia unohtamatta, mutta myös varmaan maailman laajin tavaravalikoima. Vikinne-pubin kanssa saman katon alla kun on Hiittisten ainoa kauppa ja tarjolla on siis kaikkea, mitä ihminen tarvita voi.

Irkkuperinteitä pidetään Hiittisissä yllä. Pyhän Patrikin päivänä pubi täyttyy iloisista ihmisistä, joilla on kaikilla pääsään tyypillinen irlantilainen juhlahattu, ja juhlan nimi onkin Hatfest, hattujuhla. Pubissa on muutama hattu muistuttamassa perinteestä, siis norjalaisten, tanskalaisten ja ruotsalaisten käynnistämästä tuhatvuotisesta irlantilaisesta perinteestä Suomen suloisessa saaristossa. Ei kun mukaan!

Elämä on kovaa, iiri etenkin

Jos olet joskus kuvitellut, että kielen oppimiseen riittää, että oppii joukon uusia sanoja, unohda se. Tottakai se auttaa, mutta luonnollisen kielen tekee luonnottoman vaikeaksi se, että missään ei ole juuri mitään lojikkaa. **Tá mé tuirseach!**

Iirissä jo yksikkö ja monikko ovat erilaisia kuin muissa kielissä. Ehkä kaikki johtuu peruuttamattomista avioliitoista, sillä joskus vaikuttaa siltä, että iirissä on yksikkö ja kaksikko, mutta monikko alkaa vasta kolmesta. Seitsemän kohdalla tapahtuu jotakin kummallista, yhdentoista kohdalla asiat muuttuvat taas ja lopuksi kahdenkymmenen monikertojen kohdalla muuttuu koko lukujärjestelmä, ainakin Connemaraassa, ainakin silloin, kun puhutaan ikääntymisestä. Se on ihan ymmärrettävää. Pannaan siis ihmiset ikäjärjestykseen.

Bliain (d'aois), yksivuotias, d'aois-lisuketta ei tässä ainakaan ole, bliain on vuosi d'aois ikäinen.

Dhá bhliain d'aois, kaksivuotias (tästä eteenpäin d'aois on mukana)

Tri, ceithre, cúig, sé bliana d'aois ovat 3-, 4-, 5- ja 6-vuotiaita, sana vuosi tosin muuttuneena

Seacht, ocht, naoi, deich mbliana d'aois, 7-, 8-, 9- ja 10-vuotias, mutta vuosi on taas muuttunut

Aon, dha bhliain déag d'aois, 11- tai 12-vuotias, tai tarkemmin yksi vuosi toista ikää

Kolmentoista kohdalla vuodesta tulee taas **bliana**, seitsemässätoista siitä tulee **mbliana** ja kahdessakymppissä taas **bliain**. Connemaralaiset ovat seurustelleet liikaa ranskalaisten kanssa. Siellä 40 on **dhá scor**, **tri scor**-ikäiset ovat kuusikymppisiä ja niin edelleen.

Tá mé tuirseach tarkoittaa 'olen väsynyt'.

Life is hard, Irish especially

If you ever thought that learning a language means that you just learn a big bunch of new words, think again. That helps, but learning a natural language is unnaturally difficult because there is no logic anywhere. **Tá mé tuirseach!**

In Irish singular and plural are not two simple things, oh no. Perhaps it is the fault of strict divorce laws, but the real plural begins at three, at least when you are counting your years. But why on earth it changes again at seven, then at ten, then again at thirteen, and at twenty? In Connemara the whole logic of counting your age changes at 40. That is understandable.

Bliain (d'aois) is one year old, (d'aois isn't often used here), bliain means a year, **d'aois** of age.

Dhá bhliain d'aois, two year old (from now on d'aois is with us). The word year has changed.

Tri, ceithre, cúig, sé bliana d'aois are 3, 4, 5 and 6 year old, but year is neither bliain nor bhliain

Seacht, ocht, naoi, deich mbliana d'aois are 7, 8, 9 and 10 year old, but the word year has changed, again.

Aon, dha bhliain déag d'aois, are 11 or 12 old, or to be more specific one year or two years teen of age.

At thirteen years becomes again **bliana**, at seventeen they become **mbliana** and at twenty they are **bliain**. In Connemara counting is different. At 40 you are suddenly **dhá scor** (double score?) and at 60 you are **tri scor** (triple score?). A bit like in French or Danish, but only a bit.

Tá mé tuirseach means 'I am tired'.

Maanviljelys on edelleen arvossaan Irlannissa, onhan se tehokkain tapa monistaa ruokaa. Viljely on niin arvostettua, että ihmiset kerääntyvät katujen varsille ihailemaan traktoreita.

Farming in Ireland is highly admired as it is the fastest way of multiplying foodstuff. Sometimes people gather on the roadsides just to watch tractors.

S.P.Q.R. (BACK IN ROME)

BUONAS NOCHAS, er signorita" I said to the barman. He stared at me stupidly. What's the matter with the fellow? Doesn't he understand Italian? "That's Spanish" my friend said. OH yes, I knew that I was just...Trailing off, I consulted my guide book. "Bon Journo, signorita" I said flailing my arms about in what I imagined was the Italian style. The barman continued to stare and then taking a deep breath he sighed and said, "What the f... do you want?" He spoke with a broad Dublin accent leaning towards somewhere in the county Kildare.

"GOOD HEAVENS", I remarked to my friend, "frightfully good, for an Italian, eh?" So we ordered a couple of libations and I asked where he was from. He told me in good humour, to mind my own business, as he poured the pints. The phone rang and he "blah blah blahed" into it in fluent Italian like the best of them.. When he finished I asked "Did the nuns in Kildare teach you the Italian?" "No me boss did. Once you get around the auld lingo sure it's like home, only the climates better and the girls are lovely" he said as a comely young lady with a Roman eye(actually two) came in off the street and approached the bar. "Blah blah blah" he said to her in Italian. "Slante" I said tipping my pint of Kilkeny up to the appropriate orifice.

DON'T YOU JUST LOVE these Italian/Roman pubs. When in Rome do as the Romans do – watch football and drink pints of porter. I suppose its like this over in the Vatican. "Here's to Francis" I said. "Who, the Papa?" he said. "No, myself" I said as I slaked my Roman thirst. In vino veritas.

Next day we visited the Colosseum. It's colossal and its very big too. Having walked the length of the Circus Maximus where we could imagine Charlton Heston as Ben Hur giving the lash and a giddy-up to his team of nags as they pulled his chariot round and round to the screams of ancient romans. We had to visit the Colosseum. Its big, it's round and a hugh stadium in fact. More than 2000 years and still standing though a ruin. As I stood there taking it all in, I closed my eyes a moment and was transported back two millenium and saw the crowds and gladiators swelling into the great areana to spill their blood or anothers. There's

no buissness like show business as Nero used to say. Opening my eyes I see the present day ruins of this brutal place. Still impressive as nearbye Japanese tourists take pictures of themselves still wearing their surgical masks. Ruin, ruin. Thank god, Ruin.

WE CLIMBED THE PALATINE HILL and looked on Agustus Palace and the earliest settlement of ancient Rome. Peering down from the Villa on high we saw; ancient Roman palaces and columns, arches and temples and garden paths leading past ancient walls to a Roman Forum. And across from those ancient and sad ruins of empires and ages long gone we found down a side streeti, almost in the shadow of the Colosseum...'The Shamrock Bar' Tempis for a libation? My friend inquired. If I must I must, as the Romans say... Sitting at the table we toasted the old Gods with our humble libations.The barmans name was Harry I think. He shouted it as we were leaving 'Harri V Derchi'. Later we passed a plaque on the wall which said in Italian "Blah blah blah blah" which roughly translates to 'The great Irish author James Joyce and his family were evicted from this house'

NIGHT WAS FALLING and so were we, as we left yet another Irish Roman Pub this one called 'The Scholars Armpit' or something like that. "How the hell do you find these places?" My dear friend asked. "The Romans never made it to Ireland/Hibernia but we seem to have made it to Rome." Veni Vidi Vici.

All the people in Rome are ficticious including myself and any similariti to persons drunk or sober is entirely coincidental. No animals were hurt in the making of this article. Although I did have a sore head (Crapula) in the mornings on more than uno occasion.

SLAINTE AGUS CARPE DIEM.

We shall return with new stories of the adventures of The Irish Francis in the coming issues of this magazine

Opi tekemään irlantilaista ruokaa

Järjestämme irlantilaisen ruoan
kurssin 21.4. Helsingissä.

Osallistujia mahtuu vain muutama!

Alustavat ilmoittautumiset
sähköpostilla osoitteeseen
msottovoce@gmail.com.

First come, first serve!

Kurssi maksaa osallistujien
määrästä riippuen muutaman
kympin. Tarkemmat tiedot
Finnish-Irish Societyn nettisivuilta.

Vuosikokous

Finnish-Irish Societyn vuosikokous on
maaliskuun 24. päivä klo 16.
Käsitellään sääntömääräiset asiat.

*The Finnish-Irish Society will have its
annual, general meeting on
the **24th of March at 16 hours.***

Paikka on **Dubliners**-ravintola
Kaivopihalla.

*We shall meet at the **Dubliners**,
Kaivopiha.*

Tervetuloa! Welcome!

FINNISH-IRISH SOCIETY RY

Puustellinrinne 3 A 8, 00410 Helsinki
Y 0797582-0

Nordea FI81 2001 1800 0192 29

info@finnish-irish.fi | www.finnish-irish.fi

OSASTOT/BRANCHES

Jyväskylä

Pj./Chair: Timo Hautala

Lehtorannantie 10 B 29, 40520 Jyväskylä

Puh./Tel. 040 541 8645

Kuopio

Pj./Chair: Eila Kumpulainen

Telakkakuja 3 B 10, 70100 Kuopio

Puh./Tel. 040 585 4528

Oulu

Pj./Chair: Markus Lampela

Oivantie 7, 90580 Oulu

Puh./Tel. 040 417 6414

Pori

Pj./Chair: Vesa Turvanen

Työmiehenkatu 1 as. 1, 26100 Pori

Puh./Tel. 044 572 4392

Salo

Pj./Chair: Arto Pasio

Portimonkatu 8 A12, 24100 Salo

Puh./Tel. 044 217 8689

Tampere

Pj./Chair: Sirpa Saari

Hampulankatu 23 B 7, 33730 Tampere

Puh./Tel. 045 6797 839

sirpa.saari73@luukku.com

Turku

Pj./Chair: Veli-Matti Kauppinen

Allaistenkatu 19, 20460 TURKU

Puh./Tel. 0400 715 786

velluk73@gmail.com

www.finnish-irish-turku.net

Ääneseu

Pj./Chair: Pasi Peuranen

Vesakkotie 12, 44150 Äänekoski

Puh./Tel. 050 587 5371

JOHTOKUNTA/ COMMITTEE

Puheenjohtaja/Chairperson

Otso Nykänen

Varapuheenjohtaja/Vice-chairman

Paula Uitto

Rahastonhoitaja/Finances

Tero Niini

Sihteeri/Secretary

Seppo Nousiainen

Jäsenet/Members

Eero Aro, Tea Byholm, Heli Gäsman

Leo Hesanto, Matti Sovijärvi,

Tarja Väyrynen

SALON IRISH FESTIVAALI

to 8.- la 10.3.2018

To 8.3.

Lounaskonsertti: Kaupungintalon
Kahvila-ravintola Kanelimäki klo 11, TGH

Pe 9.3.

Aamustartti: Metsärinnetien päiväkot
ja Mustamäen koulu, Haliikko, TGH

Pe 9.3.

Illan Etkot: Bar Bizarre klo 20.
Lavalla Seonaidh

La 10.3.

Aamustartti: Prisma Haliikko klo 11, TGH
Päivähetki: Salon pääkirjasto klo 13, TGH ja Isara

PÄÄTAPAHTUMA: Kulttuuritalo Kiva la 10.3.2018 klo 17-20.30

**Isara • The Green Hope (TGH)
• Irish Finn • Dragún Irish Dancers**

Lipunmyynti ja varaukset: irkkufestari.salo@gmail.com, 044 3080 410.

Lisätietoa: www.facebook.com/saloirishfest/

**Illan Jamijatko:
Hometown klo 21**

Iloa Saloon - Craic!

Tapahtumaa tukee Salon kaupungin
kulttuuriasian yksikkö.

Danske Bank

VANHA APTEEKKI

OP Lounaismaa

SALON
AUTOTALO

Ambasäid na hÉireann
Embassy of Ireland

Lounea

POP Pankki
Kosken Osuuspankki

ALANKO
KIINTEISTÖVÄLTYS

Bar
Bizafre

TIMANTTISET
Kello ja Kallio Järven

SALON SEUDUN SANOMAT
Parasta paikallista

TORNI

St Patricks -festival 14.-17.3.2018

St Patricks -päivän juhlaa vietetään O'Malley'sissa koko viikko!

- **14.3. Isara – open stage 20-22**
- **15.3. Isara – open stage 20-22**
- **16.3. The Rogues 21-23**
- **17.3. The Rogues 21-23**

Menossa mukana myös Guinnes Pour Your Own Pint – opetamme sinulle Guinnesin oikeaoppisen kaadon.

Aukioloajat:

ma-ti 17-24
ke-to 16-24
pe 16-02

la 14-02
su suljettu

Keittiö palvelee ma-la 17-22

raflaamo.fi/fi/helsinki/pub-omalley
www.facebook.com/omalleystorni

O'Malley's Torni

Yrjönkatu 26
00100 Helsinki
Puh. 010 7842 050